

A baloldal életidegen gondolatai menekültügyben

2015 augusztus 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A baloldali pártok erejéb?l annyira futja, hogy idegenellenességgel és gy?löletkeltéssel vádolják a kabinetet.

Az Orbán-kormány gyorsan és hatékonyan reagál a menekülthullám okozta kihívásokra, s a felmérések alapján a

közvélemény dönt? többsége egyetért az intézkedésekkel. Ezzel szemben a baloldali és balliberális pártok erejéb?l annyira futja, hogy idegenellenességgel és gy?löletkeltéssel vádolják a kabinetet.

Ez persze önmagában már azért is hátrányos, mert a menekültáradat elleni fellépés során egyáltalán nem ártana, ha kormány és ellenzék között legalább minimális konszenzus lenne a kialakult válsághelyzet értelmezésében. Ha ugyanis egy ország politikai elitje a mindennapi életrendjét veszélyeztet? krízisekben sem képes összehangoltan cselekedni, akkor óhatatlanul csökken a küls? veszéllyel szembeni ellenálló képessége. Összehangoltságról azonban – „természetesen” – most sincs szó, a balliberális ellenzék csírájában elveti a kormány menekültügyben felmutatott politikáját.

Kérdés azonban, mi mozgatja a baloldali ellenzék menekültügyben megnyilvánuló, konstruktívnak cseppet sem mondható magatartását.

Két okot emelnék ki.

Egyfel?l a baloldali és balliberális ellenzék makacsul ragaszkodik az európai baloldalra jellemz?, s bizonyos mértékig még mindig afféle uralkodónak tekinthet? liberális szemléletmódhoz, ami a politically correct (PC) – politikailag korrekt – beszédben fejez?dik ki. Ez egy er?sen ideológiai gondolkodás, amely abból indul ki, hogy a legfontosabb az egyén szabadsága, a másság, a kisebbség tisztelete; az egy országon belüli etnikai, vallási, nemzetiségi sokféleség jelenléte kívánatos és örvendetes, amit, ahol csak lehet, támogatni és el?segíteni kell. Gyakran és szívesen hivatkoznak István királyunk Imre herceghez írt ismert intelmére az egynyelv? és egyszokású királyság gyengeségér?l, a külföldiek befogadásának szükségességér?l – miként legutóbb a Kétfarkú Kutya Párt egyik óriásplakátján is az ismert idézet szerepel.

Ebb?l kiindulva közelítenek a jelenlegi migránsválsághoz is; színtisztán ideológiai alapon, a PC beszédmód alapján a menekültáradatban nem veszélyt, hanem lehet?séget látnak. Az „idegen szép” jelszó alapján a menekültekkel szembeni nyitottságra, a migránsok befogadására hívják fel a figyelmet, hangsúlyozva, hogy az országból kiáramló, külföldön munkát vállaló magyarokat amúgy is pótolni kell valahogyan, itt tehát a nagy lehet?ség! Ebb?l kiindulva természetesen élesen elítélik az Orbán-kormány állítólagos menekültekkel szembeni gy?löletkeltését, állítólagos idegenellenességét, elítélik a kerítés építését, a befogadási szabályok túlzott szigorítását, a kitoloncolást stb.

És éppen ez az a pont, ahol tetten érhet?, hogy az ideológiákhoz, izmusokhoz, a PC beszédhez való merev ragaszkodás mennyire életidegen. Nyilvánvaló ugyanis, hogy István királyunk Imre herceghez intézett mondatai mögött már egy olyan ország állt, amely nemzetében és államiságában meger?södött, s meg tudta védeni magát a küls? veszélyekkel szemben, a külföldr?l érkez?k száma pedig nem veszélyeztette a hatalmát. Egy er?s, magabiztos nemzetállam királya megengedhette magának, hogy az ország integritását korántsem veszélyeztet? arányban érkez? külföldiekkel szemben toleranciát mutasson fel, befogadó legyen.
A jelen folyamatai azonban teljesen mások. Az Afrika mélyér?l, a Közel-Keletr?l és Ázsiából érkez? menekültek olyan mennyiséget, akkora néptömeget képviselnek, ami össze sem hasonlítható sem a Szent István-i korral, sem – mondjuk – a húsz-harminc évvel ez el?tt Európába érkez? bevándorlók számával. A statisztikai adatok a menekültek eddigi és a továbbiakban várható lélekszámáról szinte soha nem látott, soha nem hallott népvándorlásról szólnak, amely egyértelm?en veszélyezteti Európa, a keresztény kultúra és civilizáció integritását, illetve ezen belül Magyarország és más országok integritását, fennmaradását. És ez nem tréfa, nem ideológia, hanem k?kemény valóság. Hegel mondta annak idején, hogy a mennyiség végül átcsap min?ségbe – ami a mi esetünkben hatalmas emberáradat Európába érkezésének rémiszt? jöv?képét vetít elénk, európaiak és magyarok elé.
Azok az elvont liberális és PC-elvek, amelyeket a magyar baloldali és liberális pártok hangoztatnak, érvényesek lehettek például a hatvanas–hetvenes években, amikor az Európába való bevándorlás egy viszonylag könnyen kezelhet? szinten maradt. Ekkoriban az Angliába, Svédországba, Németországba, Ausztriába és máshová érkez? afrikaiak vagy ázsiaiak valóban lehettek akár érdekesek, „szépek” is, hiszen a többséget alkotó nemzethez képest elenyész? kisebbséget képviseltek, akik a legtöbb esetben integrálódtak a társadalomba. Nem veszélyeztették a fennálló rendet, a többség mintegy gesztusokat gyakorolhatott velük szemben, megmutathatta a maga és a világ számára, hogy mennyire nyitott, toleráns és befogadó.

Most azonban fordult a kocka: a számok és arányok, bármilyen szörnyen is hangozzék ez, meghatározók – és végül is „min?séggé” válnak. Egybecseng? szakért?i vélemények szerint a következ? id?szakban további milliók indulnak el Afrika és Ázsia feldúlt és nyomorgó országaiból, ráadásul ezek az európaitól teljesen eltér? vallású, kultúrájú és szokású embertömegek. Nyilvánvaló, hogy innent?l kezdve megváltozott a tét: immáron nem az a kérdés, hogy a többségi, államalkotó európai nemzetek befogadnak-e kisebb külföldi csoportokat, s ezzel mintegy színesítik országukat, hanem arról, hogy a más kultúrákból érkez? embertömegekkel szemben az európaiak egyáltalán meg tudják-e védeni többségüket, akár mennyiségi, akár szellemi, kulturális, vallási értelemben.

Másképpen fogalmazva: a liberális alapelvek a gyökeresen megváltozott európai krízishelyzetben érvényüket vesztik. A nemzeti kisebbségek, más kultúrához tartozó embercsoportok befogadása, elfogadása, a másság tisztelete és tolerálása addig érvényes eszme, amíg a kisebbségek, más kultúrák és vallások nem fenyegetik a saját területén a többségi, uralkodó kultúrát, vallást, nemzetet, társadalmat. 2015 nyarán már egyértelm?, hogy immáron nem az idegenek befogadása a tét, hanem az: ki fogja meghatározni Európa arculatát, mondjuk, húsz-harminc év távlatában?

Egyszóval immáron nem liberálisan kell gondolkodni az európai országokat – így Magyarországot – irányító kormányoknak, hanem reálisan. Úgy is mondhatnánk, hogy nem dogmatikusan, hanem gyakorlatiasan, ideológiai kötöttségekt?l is mentesen. Közvetetten erre hívja fel a figyelmet a Bécsi Akadémikusok Köre (Wiener Akademiker Kreis) is – köztük a magyar származású Eva Maria Barki ügyvéddel –, amely a napokban kiadott közleményében új nemzetközi egyezményt javasol a tömeges bevándorlás válságának kezelésére. Riasztó adataik szerint 2050-ig csupán Afrikából és a Közel-Keletr?l kilencszázötvenmillió bevándorló fog érkezni (!), s ehhez még nem is számolták hozzá az Ázsiából érkez? tömegeket. A bécsi akadémikusok átfogó javaslatokat tesznek a válság kezelésére, nem PC módon, nem ideológiai dogmákból kiindulva, hanem az európai létmód, illetve a világ egyensúlyának meg?rzése érdekében.

A magyar balliberális oldal viszont pusztán arra képes, hogy szolgai módon fújja azokat a mondatokat, amelyeket a nyugat-európai elvtársaiktól, illetve az Európai Unió vezérkarától megtanultak. Valójában majmolják a PC beszédet, önálló gondolatuk, kreatív elgondolásuk, valóságos válságkezel? koncepciójuk még csírájában sincsen. Megrekedtek a kilencvenes években, amikor még tobzódott Európában a neoliberális ideológia, s képtelenek észrevenni, hogy utóbbi felett lassan átlép az id?. Új kérdésekre új válaszokat kell adni 2015-ben, ám ebb?l a baloldalon szinte semmit sem fogtak fel.

Magyarországnak olyan kormánya van, amelyik a menekültüggyel kapcsolatban nem ideológiai dogmákból indul ki, s ez vonatkozik az egyébként vállalt konzervativizmusra is. Egyetlen szempontja a nemzeti integritás védelme, ezért lép fel keményen és határozottan. Hosszabb távon talán még a baloldali szavazók számára is világossá válik

– ha eddig még nem vált azzá –, hogy ez mindannyiunk érdekét szolgálja. Még egyértelm?bben: mindannyiunk létérdekét szolgálja.

Fricz Tamás - A szerz? politológus

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló